Vadim Borisov (U.R.S.S.), campionul Europei, finalist al probei de simplu, în care-și apără titlul cucerit la Mexico

PRIMELE TREI MEDALII PENTRU TENISMANII ROMÂNI

(Urmare din pag. 1)

1977. O victorie mai usor obținută decît ar fi sperat chiar cei mai optimiști.

Jocul a început într-o notă de dirzenie deosebită, cu schimburi prelungite de mingi, culminate adesea cu spectaculoase rezolvări tactice ale disputei. Segărceanu amenință cu break pe adversar, chiar din ghemul al 2-lea, dar Emmrich se apără cu tenacitate salvîndu-se prin prime servicii puternice. Apoi, fiecare jucător își valorifică ghemurile de serviciu, echilibrul menținîndu-se în continuare. Încă de la jumătatea primului set, însă, se vădesc unele slăbiciuni în jocul viitorului învins. El este mai lent în deplasările în teren, ajunge cu greutate la stopurile abil puse de tenismanul nostru, dar mai ales arată nesiguranță în lovitura de dreapta, cu care greșește mult. În al 10-lea ghem, Emmrich servește cu toată forța și cîștigă la zero: 5—5. Urmează Segărceanu la serviciu, are 30—0, apoi 40—30, dar este egalat și luptă contra trei mingi de break, pierzînd la ultima. 6—5 pentru jucătorul oaspete și moment dificil pentru campionul nostru, care ne scutește însă de orice emoții egalînd imediat. În tie-break Segărceanu evoluează cu mult aplomb, conduce de la cap la cap, distanțîndu-se la 7—3.

Al doilea set are o istorie mult mai scurtă. Break al lui Segărceanu în ghemul 3, urmat de un al doilea, care urcă scorul la 4—1. În acest moment, Emmrich, care dăduse deja semne evidente de oboseală, ridică brațul anunțînd că acceptă înfrîngerea și abandonează. Scor: **Fl. Segărceanu — T. Emmrich 7—6, 4—1 ab.**

Mult mai liniară a fost cea de-a doua semifinală, opunînd pe primul favorit al probei sovieticul **Vadim Borisov**, celui de al doilea reprezentant al țării noastre, **Andrei Dirzu**. Acesta din urmă nu a putut face față jocului rapid, foarte incisiv, al puternicului său adversar, care a dominat destul de categoric întîlnirea. După 55 minute de joc pe foile de arbitraj a fost consemnat rezultatul: **V. Borisov — A. Dirzu 6—2, 6—1.**

Azi vor avea loc meciuri pentru locurile 3—4 la dublu bărbați: Saltz, Arons (S.U.A.) — Borisov, Leoniuk și la dublu femei: Makarova, Ghișian (U.R.S.S.) — Ruegg, von Planta (Elveția) — de la ora 9, finalele de dublu bărbați: Dirzu, Segărceanu — Ricci Bitti, Binaghi (Italia) și dublu femei: Virginia Ruzici, Florența Mihai — Fumiko Furuhashi, Masako Yanagi (Japonia).

DUPĂ AURUL DE IERI

Virginia Ruzici: *„Avînd o foarte îndelungată carieră în tenis, nu credeam că o victorie mă poate emoționa în așa măsură. Dar judecind bine situația, îmi dau seama că faptul se explică prin aceea că azi, la încheierea concursului de simplu din cadrul Universiadei, am obținut o victorie totală. Vreau să spun că unui jucător de tenis poate să-i ofere mulțumire cîștigarea unei partide în compania unui adversar valoros. Dar aici lucrurile stau altfel: eu am cîștigat azi UN TURNEU, ceea ce este mult. Sînt fericită că medalia de aur în proba de simplu — cea care îmi lipsea din colecție — am cucerit-o acasă, în fața publicului propriu, căruia, trebuie să-i spun cu acest prilej, îi datorez o parte din victorie. Am în vedere nu finala mea cu Lucia Romanov, ci meciurile disputate în zilele anterioare, cînd efectiv simțeam nevoia să fiu încurajată. Sper să mai cuceresc și alte medalii și gîndesc că, împreună cu Florența, buna mea prietenă, avem prilejul chiar în finala de dublu".*

Florin Segărceanu: *„In premieră absolută, finala mea de dublu cu Virginia Ruzici a fost și o ocazie de a aduce tenisului nostru, la această ediție a Universiadei, o medalie de aur. Mărturisesc că am dorit nespus acest lucru, nu atît din orgoliu, cît ca o confirmare a faptului că am muncit mult să o obținem, am pregătit minuțios fiecare partidă. Este o bună ocazie pentru mine să spun că sfaturile primite de la Virginia, atît înainte de fiecare meci, cît și în timpul antrenamentelor, mi-au fost de real folos. Sper să mai pot juca în compania acestei valoroase jucătoare a noastră și a lumii. Simt că am forma un cuplu bun, deoarece avem multe afinități în joc și ne putem completa reciproc. Mulțumesc pentru încrederea ce mi s-a acordat".*

VIRGINIA ATACĂ „ZIDUL SONIC"

Lume multă pe „Progresul", la tenis. Din toate generațiile. Veteranii Tenis Club-ului Român, apoi contemporanii lui Caralulis și Schmidt, suporterii lui Gogu Viziru și Ion Țiriac din ziua marelui meci cu Noua Zeelandă, care a relansat, de fapt, tenisul, într-o zi din vara lui '59 cînd Iliuță avea 13 ani și umbla de colo pînă colo, într-un trening roșu, cu litere albastre, spunînd că învață să joace făcînd exact pe dos de cum fac cei care dau în minge ca să slăbească...

Poate că n-a mai fost atîta lume de la meciul acela de lacrimi cu Stan Smith și cu Gorman, cînd Salatiera ar fi vrut să rămînă la București, după cele întîmplate la Charlotte, dar n-a fost chip, pentru că Harap Alb obosise, căutînd sălățile din grădina ursului, tocmai la Forest Hills, așa cum i s-a întîmplat acum o lună și lui McEnroe care, reîntors de la Wimbledon, a pierdut, la fel ca și Ilie, în fața lui Lendl.

Lume multă pe Centralul care va rămîne, în memoria generațiilor care vor veni, „al lui Țiriac și Năstase", și care, în aceste zile, încearcă să desluşească viitorul lui Florin Segărceanu, pare a luat — spun cei mai mulți — liftul lui Borg, dar mai are de luat focul din privirea „frumosului nebun", adică ceea ce i-a permis lui Ilie să dea buzna în toate casele mari ale tenisului, să tragă draperiile și să rîdă în gura mare, „cu toată claviatura", cum ar fi spus Tudor Mușatescu.

Florin a cîștigat ieri la Emmrich. După un prim set crîncen, cînd a fost la un pas de pierdere, la 6—5 pentru Thomas, după care urma serviciul acela distrugător, semănînd atît de mult cu „bombarda" Roscoe Tanner. Dar Florin a avut puterea să „întoarcă" breakul, în momentul cel mai greu al meciului, și acest lucru ni se pare mai important decît setul cîștigat la Vilas — asta dacă ne gîndim la „deslușirea viitorului". Apoi a urmat a doua performanță: tie-break-ul... Un tie-break în care favorit era tot serviciul lui Thomas, dar în care s-a văzut că Florin știe să se și bată, nu ca în meciul cu Clerc, cînd s-a sufocat la gîndul că îl conduce cu 4—1 pe cîștigătorul de la Foro Italico.

La 1—4 în setul doi, Emmrich a abandonat. De fapt, pierduse meciul la începutul setului doi, cînd a ratat un break posibil la 1—0. A părut obsedat de decizia la o minge discutabilă. Una din celebrele obsesii ale lui Ilie Năstase, care l-au costat un Wimbledon și multe alte turnee...

N-am putut vedea semifinala Borisov — Dirzu, care s-a jucat, din păcate, la concurență. În schimb am stat de vorbă cu tenismanul sovietic. Pe aleile parcului sportiv Progresul, părea un om „de-al casei". Foarte bine dispus, curtenitor — a și învățat să spună „ce fată frumoasă!" — Borisov e pus pe șotii — „am 17 ani, așa cum scrie și pe tricoul meu" — dar știe să se și oprească, declară că a cîștigat mult mai greu decît arată scorul, că are un punct comun cu Dirzu — „amîndoi l-am bătut pe englezul Feaver" — că Ilie Năstase a fost un jucător extraordinar în perioada 1972—74, cînd l-a văzut deseori la TV, că Borg e cel mai productiv jucător din istoria tenisului.., că el, Borisov, e și gazetar, scrie tenis la „Sovetski Sport" și „Komsomolskaia Pravda". La capătul celor cinci minute „pe alee", l-am întrebat pe Borisov: „Cum vezi evoluînd tenisul?" (Borisov e atît de comunicativ, încît apelativul cu a doua plural se exclude din start). A răspuns, mimînd îngîndurarea: „Cum va evolua tenisul? Nu prea știu. Ceea ce știu e că tot mai mulți băieți și tot mai multe fete vor veni la tenis".

(O părere, pe care nu e neapărat necesar să o împărtășiți: dacă Florin Segărceanu îl va învinge pe Borisov, îngăduiți-i reporterului să considere această posibilă victorie mai mare decît „eventul" cu Koch și Kirmayr...).

Finala fetelor a oferit un meci demn de un „sfert la Wimbledon" și de o „semifinală la Paris", Virginia Ruzici a fost într-o vervă care o situează peste cota obișnuită în clasamentul primelor zece jucătoare din lume. Nu este exclus ca Virginia să fie în perioada premergătoare momentului de vîrf al carierei sale. Scorul zdrobitor (6—1, 6—1) împotriva unei jucătoare de o tenacitate recunoscută sugerează o reală perfecționare a mijloacelor tehnice și confirmă aprecierea celebrei Chris Evert, care o consideră pe noua campioană mondială universitară a doua jucătoare din lume pe zgură. Sau, cum spune Dumitru Hărădău: „Virginia n-a reușit să bată doar trei jucătoare în lume: Evert, Navratilova (la care a avut două match-ball-uri) și Austin. În momentul în care va sparge acest «zid sonic», va putea realiza orice...".

Festivitate de premiere... Virginia Ruzici e ovaționată. O aplaudă și Lucia Romanov, învingătoarea... Mandlikovei. Cineva șoptește, la Gaudeamus: „Și cînd te gîndești că podiumul e exact pe linia pe care Ion și Ilie își țineau cu greu lacrimile, în seara aceea de neuitat...".

De acord. Dar poate că fără seara aceea n-ar fi apărut „micul Roland Garros" de pe dr. Staicovici... Și nici Virginia Ruzici...

Ioan CHIRILĂ

S.U.A. — SINGURA ECHIPĂ NEÎNVINSĂ PÎNĂ ACUM ÎN TURNEUL DE POLO

Întîlnirile din turneul final al întrecerii de polo ce se desfășoară la bazinul Dinamo devin tot mai dramatice, cu surprize tot mai mari, pe măsura apropierii de... sosire. Din păcate, echipa României nu a reușit nici ieri să evolueze la nivelul așteptărilor, la valoarea pe care o are realmente, fiind învinsă de reprezentativa Cubei. În felul acesta echipa S.U.A. rămîne — înaintea meciului de azi, cu formația României — principala favorită la locul I, dacă nu cumva șansele vor surîde poloiștilor din Cuba sau U.R.S.S.

Trei poloiști cubanezi se opun acțiunii lui D. Costrăș (cu spatele). Imagine din meciul Cuba — România (12—10)

ROMÂNIA — CUBA 10—12 (2—2, 1—3, 4—4, 3—3). După înfrîngerea suferită în fața echipei iugoslave, ne așteptam ca formația noastră să abordeze întîlnirea de ieri cu dîrzenie, cu hotărîrea de a depune toate eforturile pentru a cîștiga. Ea a avut, însă, în reprezentativa Cubei un adversar deosebit de dificil, ambițios — în multe cazuri în afara limitelor admise de regulament, fără a fi sancționați, mai ales de arbitrul Samu (Ungaria) — jucînd om la om și trăgînd la poartă cu precizie. Elevii antrenorilor **Grințescu**, **Szabo** și **Rusu** au întîrziat mult în tragerea la poartă, căutînd mereu pe **Hagiu** și **Schervan**, dar aceștia nu au fost în forma pe care au etalat-o la începutul turneului. După ce au încheiat prima repriză la egalitate, sportivii noștri au fost dominați în cea de a doua de adversari, care s-au distanțat la 5—3. În cea de a treia repriză, formația noastră n-a reușit să se regăsească și scorul a rămas la aceeași diferență de două puncte. În ultima parte a meciului poloiștii români au început să fie și ei mai bătăioși, dar cubanezii s-au ținut și ei scai de fiecare om. Deci, echipa noastră se află la a doua înfrîngere în șirul de întîlniri de la bazinul Dinamo. Au înscris: **Hagiu 3, Gaiţeanu 2, Moiceanu 2, Costrăș, Răducanu, Gordan** din echipa noastră și **Ramos 3, Rodriguez 2, Dominguez 2, Benitez 2, Ruiz 2, Cuesta**, de la cubanezi. Arbitri: **M. Samu** (Ungaria) și **E. Asencio** (Spania).

S.U.A. — UNGARIA 7—3 (2—0, 2—0, 1—1, 2—2). Poloiștii americani au rămas, în continuare neînvinși în cadrul turneului de polo al Universiadei. Partida lor de ieri cu echipa Ungariei le-a stat tot timpul la discreție, sportivii din S.U.A. cîștigînd fără a forța nici un moment. Apărarea (în frunte cu portarul **John Gansel**) este punctul forte al formației de peste Ocean. Scorul a evoluat astfel: 1—0 — **Mouchawar**, 2—0 — **Bergenson**, 3—0 — **Dobrott**, 4—0 — **Boyer**, 5—0 — **Hendrickson**. Ungurii nu au replică — abia în time-ul trei, cînd portarul american era eliminat, **Kenesz** izbutește primul gol pentru echipa sa: 5—1, apoi **P. Campbell** 6—1, din nou **Kenesz** 6—2, **I. Campbell** 7—2 și, în final, **Toth** 7—3. Arbitri: **A. Capuani** (Italia) și **O. Matsunaga** (Japonia).

Clasamentul (grupa 1—6):

1. S.U.A.	4	3	1	0	32—24	= 7 p
2. Cuba	4	3	0	1	38—32	= 6 p
3. U.R.S.S.	4	2	1	1	36—33	= 5 p
4. România	4	2	0	2	34—34	= 4 p
5. Iugoslavia	4	1	0	3	32—39	= 2 p
6. Ungaria	4	0	0	4	25—35	= 0 p

U.R.S.S. — IUGOSLAVIA 12—10 (3—2, 3—2, 3—4, 3—2). Multe goluri într-o întîlnire deschisă, plăcută, care menține echipa Uniunii Sovietice în lupta pentru primul loc. Poloiștii reprezentativei U.R.S.S. au condus tot timpul cu un gol-două. Impulsionați de abilul Bebici (5 goluri!) iugoslavii — în creștere de formă — revin de fiecare dată și egalează de cîteva ori: 7—7, 8—8 (în repriza a treia) și 9—9 în ultimul „sfert" al meciului. Se părea că vom asista la un final de partidă incandescent. Dar sovieticii, mai iuți, mai deciși, au punctat decisiv, desprinzîndu-se la două goluri: 11—9 și apoi 12—10. Au înscris: **Burkov 3, Kleimenov 2, Zelencev, Krupin, Brens, Zavidziov, Morozov, Tretiakov, Naumov** pentru Uniunea Sovietică, respectiv **Bebici 5, Djuho 2, Vuletici 2, Trifunovici.**

CANADA — MEXIC 7—7 (2—1, 2—2, 3—3, 0—1). Pînă la ora partidei, Mexic — locul întîi, iar Canada — locul 2, în clasamentul grupei valorice secundare (locurile 7—11). Micul „derby" a fost onorat printr-un joc dinamic, de mare angajament.

R. P. CHINEZĂ — SPANIA 10—7 (2—2, 2—2, 3—1, 3—2). Meci viu, animat de spirit ofensiv. De remarcat că echipa învingătoare a ratat trei lovituri de la 4 m, iar învinsa sa una. Marcatori: **Ai Tianxiong 5** (una din 4 m), **Wang Xiaotian 2, Zhao Bilong, Ou Tianxiong, Zhang Huaguang**, respectiv **Bertran 2, Girbal 2** (una din 4 m), **Cordova, Alonso** și **Iborra** (din 4 m).

Dimitrie CALLIMACHI
Viorel TONCEANU
Ion CUPEN

ÎNCĂ O MEDALIE DE ARGINT PENTRU ÎNOTUL ROMÂNESC

În sfîrșit, ieri a fost o zi fără caniculă, la piscină. Ba, la un moment dat, nori cenușii amenințau să se reverse dintr-un moment într-altul. Dar nu au fost decît cîteva picături și înotătorii prezenți la startul celor trei finale s-au putut întrece în condiții ideale.

Foarte interesantă și cu un deznodămînt mai puțin așteptat a fost cursa de 400 m mixt a fetelor. Reprezentantele S.U.A., **Anne Tweedy** și **Mayumi Yokoyama**, porneau mari favorite, dar pentru cel de-al treilea loc pe podium se anunța o dispută echilibrată între canadianca **Lisa Dixon**, vest-germanca **Barbara Selter**, poloneza **Malgorzata Rozycka** și reprezentantele țării noastre **Mariana Paraschiv** și **Irinel Pănulescu**. Americancele s-au distanțat încă de la primii metri, confirmînd pozițiile lor actuale în top-ul mondial al tetratloniștelor. Celelalte finaliste au înotat aproximativ pe aceeași linie, luînd pe rînd conducerea. După lungimile de fluture și spate, în urma reprezentantelor S.U.A. angajate într-un pasionant duel se aflau **Dixon** și **Paraschiv**. La bras, românca a început să piardă teren, în timp ce în partea cealaltă a bazinului, **Pănulescu** și **Selter** au început să avanseze serios.

Înaintea lungimilor de craul, **Yokoyama** și **Tweedy** (care însă la întoarcere a atins peretele cu o singură mînă!) aveau un avans substanțial, fiind urmate de **Dixon, Pănulescu, Selter, Rozycka** și **Paraschiv**. Din acest moment, Pănulescu a sprintat irezistibil și la capătul unui efort deosebit a reușit s-o depășească pe canadiancă, sosind pe locul trei. Învingătoare — **Mayumi Yokoyama** cu 4:55,45.

Un splendid succes pentru tînăra noastră înotătoare (cronometrată cu 5:03,78), care după o absență destul de lungă și-a reluat antrenamentele cu numai două luni înaintea competiției. O splendidă performanță care i-a adus întîi în mod mai puțin așteptat medalia de bronz, transformată apoi — după ce juriul le-a descalificat pe **Tweedy** și **Selter**, pentru greșeli tehnice — în medalie de argint. Este cea mai frumoasă performanță din cariera tinerei noastre înotătoare. Medalia lui Irinel este cea de a 4-a obținută de înotătoarele românce, pînă în prezent, la actuala ediție a Universiadei.

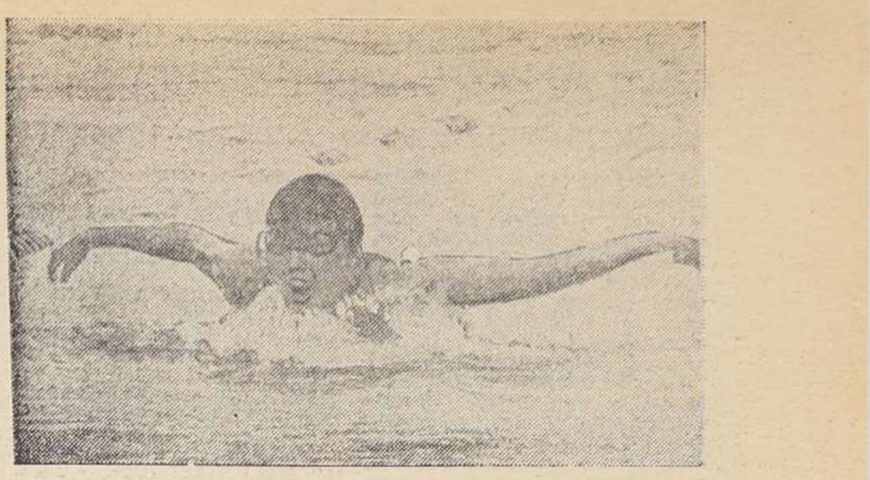

Irinel Pănulescu a obținut cel mai mare succes din cariera sa — medalie de argint la 400 m mixt

Cursa similară a băieților a revenit, conform pronosticurilor, sportivului sovietic **Serghei Fesenko**. Vicecampionul olimpic al probei a demonstrat și cu acest prilej calitățile care l-au proiectat în galeria marilor campioni, el aflîndu-se acum la al doilea succes în trei zile. **Fesenko**, cu 4:25,53, un rezultat deosebit de valoros, l-a devansat pe canadianul **Peter Dobson** (4:31,65) și cehoslovacul **Daniel Macek** (4:32,16).

Cea mai lungă probă rezervată craulistelor (800 m) i-a oferit sportivei **Kim Linehan** din S.U.A. posibilitatea unui succes facil. Fosta recordmană a lumii, medaliată cu argint la ultimul campionat mondial, veritabil „motoraș" în apă, cu o mișcare elegantă dar și foarte eficace, a acoperit cele 16 lungimi în 8:37,50. Surprinzător, craulista sovietică **Irina Lariceva** (8:45,01) a reușit s-o depășească pe cea de a doua reprezentantă a S.U.A., **Sherri Hanna** (8:46,57). Pe locul 5 — singura înotătoare româncă în concurs, **Carmen Mihăilă**, cu 9:27,22.

Adrian VASILIU
Călin ANTONESCU

* * *

Sovieticul Serghei Fesenko la al doilea succes la actuala ediție

Serghei Fesenko, medaliat cu aur la J.O. de la Moscova în proba de 400 m mixt este puțin vorbăreț, dar foarte net în exprimarea opiniilor. De aceea o discuție cu el are durata și ritmul unei curse de 100 m liber... Iată concretizate, pe scurt, opiniile sale: *„Pentru mine această ediție a Jocurilor Mondiale Universitare este cea mai importantă competiție după Jocurile Olimpice. M-am pregătit special, pentru că doresc să realizez performanțe cît mai bune. Nu vă pot spune cu cîte medalii de aur voi pleca de la București, dar să știți că aș dori să fie cît mai multe. Condițiile de concurs sînt bune, de pregătit — cum v-am spus — m-am pregătit, așa că sînt optimist".*

Întrebîndu-l care este sportivul român care l-a impresionat cel mai mult, *Serghei Fesenko* ne-a vorbit foarte frumos despre Carmen Bunaciu: *„Are toate calitățile să ajungă și la recordul lumii!*

Rezultate tehnice — eliminatorii. 400 m mixt (f) — seria I: 1. Mayumi Yokoyama (S.U.A.) 5:00,49 R.M.U.; 2. Lisa Dixon (Can.) 5:08,65; 3. Barbara Selter (R.F.G.) 5:08,67; **seria a II-a:** 1. Anne Tweedy (S.U.A. 5:03,60; 2. Mariana Paraschiv (România) 5:10,84; 3. Irinel Pănulescu (România) 5:11,64; 4. Malgorzata Rozycka (Pol.) 5:13,68; **400 m mixt (b) — seria I:** 1. Daniel Machek (Ceh.) 4:38,75; 2. Monte Brown (S.U.A.) 4:39,50; 3. Tizoc Guemez (Mexic) 4:41,05; 4. Gerard De Kort (Olanda) 4:42,57; **seria a II-a:** 1. Serghei Fesenko (U.R.S.S.) 4:34,14; 2. Peter Dobson (Can.) 4:35,63; 3. Jeff Riddle (Can.) 4:42,04; 4. Kozo Tatsumi (Jap.) 4:44,19; 5. Ștefan Mitu (România) 4:48,64; **4×100 m liber (b) — seria I:** 1. U.R.S.S. 3:29,88 R.M.U.; 2. Canada 3:39,52; 3. Cehoslovacia 3:42,15; **seria a II-a:** 1. S.U.A. 3:34,54; 2. Brazilia 3:35,22; 3. Japonia 3:36,91; 4. România 3:39,17.

Finale — 400 m mixt (f): 1. MAYUMY YOKOYAMA (S.U.A.) 4:55,45 R.M.U.; 2. **Irinel Pănulescu** (România) 5:03,78; 3. Malgorzata Rozycka (Polonia) 5:07,49; 4. Mariana Paraschiv (România) 5:12,58; **400 m mixt (b):** 1. SERGHEI FESENKO (U.R.S.S. 4:25,53 R.M.U.; 2. Peter Dobson (Canada) 4:31,65; 3. Daniel Macek (Cehoslovacia) 4:32,16; 4. Monte Brown (S.U.A.) 4:38,08; 5. Kozo Tatsumi (Japonia) 4:39,36; 6. Tizoc Guemez (Mexic) 4:39,43; 7. Gerard De Kort (Olanda) 4:42,19; 8. Jeff Riddle (Canada) 4:42,59; **800 m liber (f):** 1. KIM LINEHAN (S.U.A.) 8:37,50 R.M.U.; 2. Irina Lariceva (U.R.SS..) 8:45,01; 3. Sherri Hanna (S.U.A.) 8:46,57; 4. Renata Janik (Polonia) 9:19,83; 5. Carmen Mihăilă (România) 9:27,22; 6. Xu Yan (R. P. Chineză) 9:34,01; 7. Anna Michalak (Polonia) 9:41,18; 8. Alejandra Colin (Mexic) 10:09,89.

IRINEL

...Nu puțini au fost cei care o și considerau în fruntea listei „copiilor minune" care nu au reușit să confirme, la vîrsta junioratului, sau a senioratului. În 1978 a plecat la campionatele europene de juniori pentru a cuceri o medalie, deși avea numai 14 ani, dar nu a izbutit decît calificarea în cîteva finale. La J.O. de la Moscova și-a încercat din nou șansa, dar nu a reușit să treacă de serii. Iar în ultimul sezon de iarnă, fiind suferindă, a trebuit să părăsească piscina timp de cîteva luni. Cine mai credea oare că vom revedea această fată frumoasă cu părul negru, ca pana corbului și ochi jucăuși, revenind, parcă atrasă ca de un magnet, în bazinul de înot?

Irinel s-a dovedit însă mai tare decît toți. În luna mai a luat totul de la capăt, revenind, pentru început, la întrecerea solitară cu cronometrul.

Primul start la întrecerile Universiadei nu a fost prea norocos; i-au lipsit mai puțin de 20 de sutimi de secundă pentru a se număra printre finalistele probei de sprint (100 m). Nici în cursa de 200 m mixt nu a reușit să se apropie de recordul personal, clasîndu-se abia a 5-a. Dar Pănulescu nu s-a descurajat. A simțit-o tot timpul aproape pe antrenoarea sa, Cristina Șoptereanu, care nu și-a pierdut nici un moment încrederea. Iar prietena și colega sa de antrenament, Carmen Bunaciu, i-a spus înaintea finalei de 400 m mixt: „De data aceasta trebuie să reușești!"

...Și am revăzut-o, ieri, pe Irinel de acum trei ani, pe acea fată care spulbera recorduri cu o ușurință uimitoare. Am revăzut-o în luptă cu adversare la fel de valoroase, dar mult mai experimentale. A înotat cu o ambiție rar întîlnită, făcînd apel și la cele din urmă resurse. Și a obținut în final o medalie la care visa de atîta timp. O medalie care răsplătește încrederea în propriile forțe și dăruirea totală sportului pe care l-a îndrăgit. „Este prima, dar nu și ultima medalie" — afirma după premiere sportiva plecată cu ani în urmă din orașul „aurului negru". Bravo Irinel!

— a. v. —

ȘI LUNI, FĂRĂ „RELÂCHE"

(Urmare din pag. 1)

Luni, mii și mii de oameni au luat din nou drumul marilor săli și bazine, arene ale „dramelor" cu deznodămînt neprevizibil și prin aceasta, pînă la un punct, calitativ superioare spectacolelor regizate.

Luni, fără „relâche", heralzii Universiadei au mai chemat la întreceri în nu mai puțin de 8 discipline sportive, la evenimente cu nimic mai prejos de cele precedente. După încheierea concursurilor de gimnastică și atletism — două culmi ale programului Jocurilor Mondiale Universitare — nu a scăzut, în ciuda previziunilor, interesul pentru disputele în alte ramuri. Ieri, patrulaterul de gradene de la Progresul era bine ticsit și am avut din nou confirmarea pasiunii bucureștenilor, pentru „sportul alb". Nu-i vorbă, nume ca Virginia Ruzici, Florin Segărceanu, Vadim Borisov sau Thomas Emmrich sînt oricînd capabile să stîrnească admirația publicului. Și încă, la tenis, trebuie să adăugăm stoicismul cu care zile întregi mii de oameni au suportat căldurile toride fără să dezerteze din tribune.

Mult mai răcoare (chiar răcoare bine, datorită instalațiilor de aer condiționat) a fost ieri la Palatul sporturilor și culturii unde baschetul și-a făcut un strălucit debut, onorat de entuziasmul unui public tînăr, căruia locul îi era mult mai familiar cu aparatele de gimnastică ordonate în tradiționale poziții sau cu porțile de handbal, ba chiar și cu ringul de box al atîtor „Centuri de aur". Și totuși, parchetul lăcuit în culori nete, cu liniile geometrice ale spațiilor de sub coș, a dat mult farmec marii săli în care jucătoarele de baschet au adus prospețimea unui joc pur, fără contact fizic.

La urmă, dar nu în ultimul rînd, un cuvînt despre **neîntreruptul succes al sportivilor români care adaugă zilnic noi medalii în panoplia încărcată a mișcării noastre sportive. Cu performanțele de ieri, totalul delegației noastre se ridică la 57 de medalii, dintre care 25 de aur, 15 de argint și 17 de bronz!** Acest tablou face onoare sportului universitar al României socialiste și confirmă justețea alegerii sale ca gazdă a celei de a XI-a ediții a Universiadei **de vară.**

Li Hongping (R. P. Chineză) liderul săritorilor de la platformă înaintea finalei

DOAR 10 SĂRITURI PÎNĂ LA MEDALIA DE AUR

● Al. Bagiu printre finaliștii probei de platformă

Odată cu disputarea preliminariilor probei de platformă — masculin, întrecerile de sărituri care se desfășoară la bazinul de la Ștrandul tineretului au intrat în linie dreaptă, pînă la sosire mai fiind doar... 10 serii de sărituri finale.

Ca și la precedentele probe, și aici am consemnat prezența la start a unor sportivi de mare valoare, ceea ce a dat disputelor înaltă ținută tehnică, apreciată de către arbitri și spectatori.

Prin prisma rezultatelor anterioare, porneau ca favoriți sovieticii **Vladimir Aleinik** și **Viaceslav Troșkin** (U.R.S.S.), **Li Hongping** și **Liu Henglin** (R.P. Chineză), **Mike Ryan** (S.U.A.), **Dieter Doerr** (R.F.G.), care se remarcaseră prin performanțe bune la marile competiții internaționale din ultima perioadă. Și anticipările au fost confirmate, între aceștia dîndu-se lupta pentru întîietate. Ei au executat sărituri cu coeficiente de dificultate ridicate, într-o manieră care a convins juriul să le acorde note mari. Drept urmare, aceștia s-au menținut permanent în prim-planul concursului, între ei existînd un constant echilibru, cu un plus de partea sportivilor chinezi și sovietici.

Prima parte a zilei a fost rezervată săriturilor impuse. **Li Hongping** s-a dovedit cel mai precis, acumulînd un punctaj care i-a permis să se instaleze la conducerea plutonului. Avantajul asupra partenerilor săi de întrecere nu era însă prea mare, ceea ce lăsa deschisă lupta pentru după-amiază, cînd sportivii urmau să execute cîte șase sărituri libere. **Vladimir Aleinik, Viaceslav Troșkin** și **Liu Henglin** se aflau în pozițiile din imediata apropiere, fiecare dintre ei avînd un bagaj de puncte care le-ar fi permis să treacă în fruntea ierarhiei. Dar, aceasta nu s-a întîmplat. **Li Hongping** a evoluat tot mai precis și mai stăpîn pe mijloacele tehnice, reușind chiar să-și mărească avantajul față de ceilalți concurenți, astfel că **Vl. Aleinik, V. Troșkin** și **Liu Henglin** au trebuit să se mulțumească cu pozițiile următoare.

Reprezentantul nostru, **Alexandru Bagiu**, nu a avut o misiune ușoară, dacă ținem seama de compania valoroasă în care s-a aflat. Pornind în concurs cu prea mult trac, el a evoluat ceva mai șters în prima parte, la săriturile impuse, ceea ce l-a situat în jumătatea a doua a plutonului, chiar dacă se afla, totuși, printre cei calificați pentru finală. Ne gîndeam, însă, că greul avea să înceapă odată cu săriturile libere. Dar, **Alexandru Bagiu** a lăsat la cabine emoțiile, s-a concentrat mai mult și a reușit o serie de sărituri bine cotate de către arbitri. Acest lucru i-a dat posibilitatea să urce continuu în clasament și la sfîrșit să ocupe o poziție meritorie; al șaselea printre cei 12 care își vor disputa astăzi (ora 17) locurile de pe podium. Este nevoie însă ca el să se mobilizeze încă de la prima săritură, pentru că, într-un concurs de asemenea anvergură fiecare eroare poate atîrna greu în balanța notelor.

Așadar, pentru finala probei de platformă s-au calificat: **Li Hongping** (R. P. Chineză) 597,03 p, **Vladimir Aleinik** (U.R.S.S.) 583,20 p, **Viaceslav Troșkin** (U.R.S.S.) 556,95 p, **Liu Henglin** (R. P. Chineză) 552,57 p, **Mike Ryan** (S.U.A.) 534,48 p, **Alexandru Bagiu** (România) 531,72 p, **Dieter Doerr** (R.F.G.) 529,56 p, **Juan Carlos Ramirez** (Cuba) 514,41 p, **Christopher Snode** (Marea Britanie) 513,36 p, **Miguel Zavala** (Mexic) 510,57 p, **Lenny Layland** (S.U.A.) 500,58 p, **Cesar Henderson** (Rep. Dominicană) 497,16 p. Toți aceștia vor intra în concurs în cursa pentru medalii fără a beneficia de punctajul din preliminarii, ceea ce face ca disputa pentru întîietate să devină deosebit de interesantă și atractivă.

Emanuel FANTĂNEANU
Modesto FERRARINI

5 minute cu campionul olimpic ALEKSANDR PORINOV

PENTRU A FI ÎN FRUNTE TREBUIE SĂ MUNCEȘTI FĂRĂ SĂ SIMȚI OBOSEALA...

Cînd la startul unei competiții se prezintă o veritabilă constelație de valori este greu să te hotărăști cui să-i acorzi mai multă atenție. Fiecare sportiv, prin performanțele înregistrate, merită să se afle în prim-plan. De această dată l-am preferat pe campionul olimpic, la trambulină 3 m, sovieticul *Aleksandr Portnov*, un tînăr blond, cu ochi albaștri, mereu zîmbitor, care nu are nimic inaccesibil. Dimpotrivă, este gata să răspundă oricăror întrebări.

— De data aceasta, campionul a trebuit să încline steagul...

*— **Este drept, dar a făcut-o în fața unui coleg de echipă și încă în fața unuia care s-a prezentat, aici la București, într-o formă deosebită. Dacă îmi pare rău? Firește, nu este ușor să cedezi altuia întîietatea, dar mă văd obligat să recunosc că am avut un adversar mai bun decît mine. De data aceasta, Serghei mi-a fost superior.***

— Cum ți s-au părut întrecerile Universiadei la sărituri?

— Sincer să fiu, nu mă așteptam la o concurență atît de valoroasă. Au fost prezenți unii dintre cei mai buni specialiști ai acestei discipline, ceea ce a făcut ca întreaga competiție să se ridice la un nivel valoric foarte ridicat. Orice ezitare a fost greu plătită, pentru că între concurenți a existat un pregnant echilibru.

— Ce te-a impresionat mai mult în timpul șederii la București?

— Îmi este dificil să aleg. Sînt încă sub impresia unor lucruri care au lăsat și vor lăsa amintiri de neuitat. De la întreaga organizare, pe care o consider excelentă, și pînă la posibilitatea schimbului de experiență cu alți sportivi de valoare. În Satul Universiadei, aici la bazin, totul a fost ireproșabil. Am avut condiții de concurs extrem de favorabile realizării unor performanțe ridicate. Arbitrii au răsplătit evoluțiile noastre cu note mari, iar publicul — cu generoase aplauze fiecare săritură. Asta înseamnă că am reușit să satisfacem exigențele.

— Mulți dintre colegii tăi de generație au fost zi de zi în tribune pentru a urmări „baletul aerian" al săritorilor. Ce le poate spune lor un campion olimpic?

— Am observat că la dumneavoastră în țară tinerii îndrăgesc mult sportul. Am văzut la Ștrandul tineretului, dar mi-au spus și alți colegi care au concurat pe celelalte baze. Ce pot să le spun? Un lucru foarte simplu, bine cunoscut, dar care nu trebuie uitat niciodată: pentru a fi în frunte trebuie să muncești mult, fără răgaz, pentru că altfel notele — pe teren, la facultate sau în viață — vor fi întotdeauna mici. Un premiu nu se obține privind la alții... Sportul te învață acest lucru și încă multe altele care pot face din tine un om între oameni. Dar, cine vrea să le descopere îl invit pe stadion sau la bazinul de înot...

Em. F.

Fotografiile din acest număr au fost realizate de:
Dragoș NEAGU, Ion MIHAICĂ, Vasile BAGEAC, Zsigmond BAKCSI și Virgil ONESA